

**AARTJE LANGSTAARTJE
LOOPT WEG**

PetraLouise Muris

© Aartje Langstaartje loopt weg.
Voorlees en leesboek rond 8 jaar
geschreven en geïllustreerd:
PetraLouise Muris.

Bladzij		Hoofdstuk
3	1	Aartje verveelt zich.
6	2	Verdwaald.
9	3	Aartje is boos.
12	4	Aartje voelt zich mens.
15	5	Aaf raaf geeft goede raad.
20	6	Aartje is verdrietig.
23	7	Dank u wel!

HOOFDSTUK 1 AARTJE VERVEELT ZICH.

Aartje Langstaartje het kleine muisje zit voor het raam, hij verveelt zich.

Hij wil graag naar het winkelcentrum, want daar is volop leven.

Het is er lekker druk en er is altijd wat te zien.

Dat is in het park wel anders, het is er doodstil.

Aartje heeft nog geen nieuwe vriendjes.

Hij wil dolgraag naar Kwibus mus en de anderen.

Als de parkwachter thuiskomt springt Aartje van de vensterbank. Hij wil iets vragen.

‘Wilt u mij naar het winkelcentrum willen brengen?’

Ik wil naar mijn vriendjes, ik heb ze al een tijd niet gezien. Ik ga daar weer wonen.’

‘Jij hebt hier toch ook vriendjes? Jij hebt mij toch? Jij hebt de tor, de naaktslak en de spin.’

‘Brengt u mij? Alstublieft!’

‘Jeetje Aartje, wil jij nu al weg? Jij woont hier nog niet zo lang. Trouwens, ik heb geen tijd.’

Ik heb nog veel te doen, straks komen er kinderen naar de kruidentuin, die vragen van alles.'

'Ik wil weer in het winkelcentrum wonen, het is hier te stil.'

'Wat moet ik dan met al dat muizenvoer en jouw kooitje? Ik zal het stil vinden als jij er niet meer bent. Dat vind ik heel naar, want jij bent mijn beste vriendje.

Mag het morgen? Ik heb dan genoeg tijd om jou naar het winkelcentrum te brengen.'

Aartje is boos omdat hij zijn zin niet krijgt.

'Dan ga ik toch alleen!' piept hij eigenwijs.

De parkwachter hoort hem niet meer, hij staat alweer buiten.

Het kleine muisje trippelt naar de fruitschaal waar een pietepeuterig rugtasje in ligt.

De parkwachter heeft de rugtas van een zakdoek gemaakt.

Het ligt er omdat de parkwachter een keer wil picknicken.

Aartje Langstaartje heeft andere plannen, hij wil de rugtas meenemen.

Het muisje wil er zaadjes indoen dan heeft hij eten voor onderweg.

Het is ook een gemakkelijke tas voor Tak naaktslak en Bokkie tor, zij kunnen dan gedragen worden.

Hij vindt dat zijn vriendjes mee moeten verhuizen naar het winkelcentrum.

Het kleine muisje heeft niet gevraagd of zij dat wel willen. Hij denkt' dat zij dat ook willen.

Hij trippelt met zijn rugtas naar het keukenkastje.
Het deurtje staat open.
Hij haalt wat zaad uit de muizenvoerzak.
Dan rent hij door het kleine deurtje naar buiten.

Buiten hangt het huisje dat Winnie van de kerstman heeft gehad.

Die is er erg blij mee. Hij zit er dag en nacht in.

Het kleine muisje klimt in een plant, hij roept:
'Winnie! Winnie! Ik ga naar het winkelcentrum.
Ga je mee?'

'Waarvoor? Ik heb geen zin, ik blijf liever in mijn huisje.'

'Dan ga ik het aan Tak vragen en misschien wil Bokkie ook mee. Zij kunnen in mijn rugtas dan hoeven zij niet te lopen.'

'Dat is toch veel te zwaar voor jou? Hoe ga je dan naar het winkelcentrum? Word jij gebracht?'

'Nee, ik weet de weg in het park, ik ga lopen. Ik heb hier al zo vaak gewandeld met Euras en Miauw. Toe kom mee!'

'Oke!' roept Winnie, hij klautert zijn web uit.

HOOFDSTUK 2 VERDWAALD.

Tak naaktslak en Bokkie tor willen weleens wat meer zien dan de plantenbak.
Zij vinden een ritje per rugtas heel spannend.

‘Hoi, hoi, we gaan naar het winkelcentrum.’
Zij zijn hartstikke blij.
Opgewekt gaan zij op pad.

Winnie denkt dat hij een dagje naar het winkelcentrum gaat.
De anderen denken dat ook.
Zij weten niet dat Aartje wil verhuizen.
Zij hebben het naar hun zin in het park.

De diertjes bewandelen pad na pad.
Alle paden lijken hetzelfde en het park is vrij groot.
‘Ik dacht dat hier de vijver zou zijn,’ zucht Aartje:
‘daar heb ik eens naar de miereneter gezocht.
Weten jullie nog? Die mierendinges uit Blijddorp!’
lacht hij.

Winnie kan er niet om lachen, hij denkt dat Aartje verdwaald is. Zij wandelen nu al een hele poos.

‘Zeg Aart, ben jij de weg kwijt?’

Winnie kijkt erg zuur.

‘Ik weet het al, we moeten die kant op,’ wijst Aartje: ‘daar is een pad dat naast de vijver loopt.’

‘We moeten toch niet naar de vijver? We moeten naar het winkelcentrum.’ moppert Winnie.

‘We moeten daarlangs!’ piept Aartje: ‘daar weet ik de uitgang van het park!’

Aartje bekijkt de vele struiken.

‘Het lijken wel andere struiken!’ piept hij.

‘Ze zullen wel gegroeid zijn,’ moppert Winnie:

‘ik ben moe Aart. Ik heb geen zin meer, laten we teruggaan.’

Boven in een boom zit een vogel, hij ziet lekkere hapjes voorbij wandelen.

Opeens komt hij naar beneden.

‘Mm, lekker! Mijn oog ziet een spin en een tor die lust ik graag!’

‘Ga weg!’ gilt Winnie.

Plots bijt de kleine muis de vogel in zijn poot.

De vogel vliegt van schrik op.

‘Ik wil nu’ naar huis terug!’ schreeuwt Winnie.

‘Goed,’ zegt het muisje teleurgesteld: ‘we gaan wel terug.’

Zij lopen terug door vele paadjes.

Nog steeds zien zij geen glimp van het parkwachtershuisje.

Winnie huilt: ‘staks word ik opgegeten door een hongerig beest, was ik maar thuis gebleven.’

Aartje blijft plots staan.

'Wat zie je!' schrikt Winnie.

'Ik weet niet welk pad we moeten nemen, ze lijken op elkaar.' piept de kleine muis.

Nu beginnen Bokkie tor en Tak naaktslak ook te mopperen.

'Domoor, je gaat naar het winkelcentrum en je weet de weg niet eens. Nu weet je ook onze plantenbak niet meer te vinden. Ach, ach, waren wij maar niet meegegaan.'

'Ik weet heus wel de weg, we moeten daarheen!' Aartje wijst naar links.

Maar hoe zij ook lopen, zij ontdekken het houten huisje niet. Er staan ook zoveel bomen!

Het wordt donker en de diertjes zijn nog steeds niet thuis.

De parkwachter wel, hij leest zijn krant.

Hij lacht om iets in de krant.

Hij wil aan Aartje vertellen waarom hij lacht.

'Waar is de muis?' denkt hij.

Hij doorzoekt de blokhut, daarna kijkt hij door het raam.

Buiten hangt de plantenbak waar Tak naaktslak woont.

'Misschien is hij buiten, ik pak mijn zaklantaarn.'

De parkwachter schijnt ermee in de plantenbak onder het raam.

'Hé, Tak naaktslak en Bokkie tor zijn ook weg, wat raar! Misschien zit hij in het huisje van de spin.'

Hij loopt om de blokhut naar de achterkant, daar hangt Winnies huisje. Hij schijnt erin.

De parkwachter schrikt als hij de beestjes niet vindt.

HOOFDSTUK 3 AARTJE IS BOOS.

Het is hartstikke donker in het park.
De parkwachter schijnt tussen de struiken om het huisje, hij zucht: 'vreemd, de spin is ook weg.
Misschien heeft een vogel de beestjes te pakken gehad. Misschien zijn ze allemaal opgegeten.
Ik moet er niet aan denken.'
Hij loopt naar binnen en pakt zijn jas.
'Het is donker, ik ga ze zoeken. Waar kunnen zij zijn?'

De zaklantaarn schijnt over het pad.
De parkwachter loopt heel voorzichtig en tuurt op het pad. Hij kijkt ook langs de zijkanten.

'Aartje waar ben je!' roept hij.

Hij loopt uren door het park.
Hij kijkt onder bomen en struiken, onder bankjes en
opeen gewaaide bladeren.
Hij loopt om de vijver en langs de sloten.
De diertjes lijken te zijn verdwenen.
Dan schijnt hij met de zaklantaarn op zijn horloge.
'Het is al drie uur,' zucht hij: 'ik ben moe, ik ga naar
bed. Als het licht is zoek ik verder. Ik zet straks mijn
wekker op zes uur dan heb ik genoeg tijd om te
zoeken.'
Hij wandelt naar de blokhut terug.

Ondertussen zit Aartje met de andere beestjes in
een holletje in een eikeboom.
Het is een holletje tussen de wortels van de dikke
boom.
De wind waait er omheen en binnen is het lekker
warm.
Zij knikkebollen omdat zij erg slaperig zijn.
Winnie maakt geen web, hij is veel te moe.

Bokkie leunt tegen Aartje, hij jammert: 'ik hoop wel
dat jij morgen onze plantenbak kunt vinden.
Weet jij echt de weg niet meer terug of komt het
omdat het donker is?'
'Het is te donker.' jokt het muisje.
'Ik ben erg bang voor vogels,' jammert Bokkie:
'jij moet op mij letten. Ik ben ook bang in dit holletje,
misschien zijn hier enge beesten.'
'Bokkie, zeur niet zo. Op jouw plantenbak kunnen
ook vogels landen, daar is het net zo gevaarlijk.'
Aartje draait zich om, hij moppert.
Bokkie stamelt: 'ben jij boos op mij?'
Winnie bemoeit zich er nu ook mee.

Zij ruziën urenlang, daarna vallen zij van vermoeidheid inslaap.

Het zonnetje is nog maar net op als de parkwachter voor het holletje staat.

De diertjes slapen nog steeds.

Zij worden ook niet wakker van de warme zonnestrallen.

‘Pst, Aartje wordt eens wakker!’ roept hij.

Aartje doet één oog open en daarna weer stevig dicht. ‘We gaan verhuizen.’ piept hij.

‘Nee niet slapen, jullie gaan mee terug.’ zegt de parkwachter.

‘Kijk,’ wijst hij: ‘ik heb hier een plastic bakje, daarin mogen jullie plaatsnemen. Ik wandel sneller dan dat jullie dat kunnen.’

Hij pakt de diertjes stuk voor stuk en zet hen in het plastic bakje. Hij loopt snel naar de blokhut.

Winnie wordt in zijn huisje gezet en Bokkie tor en Tak naaktslak in de plantenbak.

Wat zijn de beestjes blij dat zij weer thuis zijn.

Aartje is niet blij, hij is nog steeds boos.

‘Wat mankeer je toch.’ vraagt de parkwachter.

‘Niks, ik wil alleen weer in het winkelcentrum wonen.’ moppert het muisje.

‘We zien wel,’ sust de parkwachter: ‘jij moet daar een fijne plaats vinden om te wonen. Hier is een stukje kaas, lust je dat?’

Aartje smikkelt van de kaas, zijn humeur wordt iets beter.

‘Ik zal hier en daar vragen of iemand bereid is om voor jullie te zorgen.’ oppert de parkwachter.

HOOFDSTUK 4 AARTJE VOELT ZICH MENS.

Aartje kijkt uit het venster, hij ziet een hond voorbij rennen. De hond lijkt op Max. De kleine muis rent

snel door het kleine deurtje naar buiten.

‘Ben jij het Max? Max, Max!’

Aartje rent zo snel zijn pootjes kunnen naar de hond die op Max lijkt.

Max is al een oude hond, hij is een beetje doof.

De grote hond staat even stil om te snuffelen.

‘Max, Max!’ schreeuwt Aartje.

Nu ziet de hond de kleine muis.

Hij kwispelt en blaft: ‘hallo Aartje, hoe is het met jou?’

‘Ik wil hier weg, ik wil naar het winkelcentrum terug, het is daar veel gezelliger.’ vind Aartje.

Het kleine muisje hoopt dat hij mee mag op de rug van Max.

‘Jij woont hier toch fijn? Hier is een groot park waar je lekker kunt snuffelen.’

‘Ik snuffel niet Max, ik ruik.’ verbetert Aartje hem.

‘Hoezo ruik jij? Jij bent toch ook een dier net zoals ik?’

‘Doe niet zo moeilijk Max, ik ben zoals een mens, ik kan praten dus ruik ik.’

Max kijkt jaloers: 'ik wil ook ruiken, wat ruik jij dan?'
'Ik ruik geen vieze geurtjes zoals jij. Als ik ruik, ruik ik overheerlijk eten. Ik ruik niet aan plasjes.'
Max blaft boos: 'waarom maak jij mij kwaad?'

'Ik wil je niet kwaad maken,' zucht Aartje: 'ik wil dat jij mij meeneemt.'

'Dan mag jij weleens wat aardiger zijn.
Jij beledigt mij, ik vind je niet aardig, zo behandel je geen oude hond.'
Max holt weg.

Winnie heeft alles gehoord.

'Dom van je Aartje, jij bent ook' een dier.
Nu heb jij Max weggejaagd. Hij is zo'n aardige hond. Jij zult nooit een mens worden ook al kun je praten.'

'Ik ben toch bijna een mens? Ik denk als een mens.'

'Nou ik ook hoor, alleen verstaan mensen geen spinnentaal. Mag ik jou ook even zeggen dat jij altijd hulp nodig hebt? Een mens doet alles zelf.'

Aartje schreeuwt boos: 'mensen moeten ook leren.'

‘Oké Aartje, leren zij het van dieren of van andere mensen?’

De kleine muis weet geen antwoord te verzinnen.

‘Jij bent niet beter dan ik, maar jij kunt wel met mensen praten. Nu wil je ook nog dat ik met je mee terugga naar het winkelcentrum.

Jij mag best weten dat ik niet mee ga, ik blijf hier!

Jij zult Tak naaktslak en Bokkie tor ook moeten vragen of zij weer mee willen verhuizen, dat is wel zo netjes.’ Winnie kijkt boos.

Aartje zucht: ‘ja jij hebt gelijk, ik dacht dat jullie mee wilden verhuizen. Wees niet boos op mij Winnie.’

‘Ach, het is al goed,’ glimlacht Winnie: ‘ik ben gelukkig weer thuis. Ik wil hier nooit meer weg. Weet je? Ik heb het hartstikke naar mijn zin in het park en ik woon zo prettig in mijn mooie huis!’

Winnie verfrommelt zijn oude web en gooit die uit zijn huisje, dan weeft hij een nieuw web.

‘Ga ook naar huis Aart, ik wil alleen zijn.’ fluistert de spin.

Aartje loopt de blokhut binnen en eet wat zaad wat voor hem is klaargezet.

Hij vindt dat niet eens bijzonder omdat hij al erg verwend is, hij is immers een buitenmuis.

Naast het bakje muizenvoer staat een bakje water.

Als hij er water uitlikt vind hij het ook niet bijzonder dat hij schoon kraanwater drinkt.

Als hij gegeten en gedronken heeft trippelt hij naar de pas schoongemaakte hamsterkooi.

Hij kruipt het warme huisje in.

Voor het muisje is dit al heel gewoon.

HOOFDSTUK 5 AAF RAAF GEEFT GOEDE RAAD.

Het is een regenachtige dag.
Zoals elke dag zijn de vogels vroeg wakker.
Het is een gefluit en getjilp van jewelste in het park.
In de blokhut is het stil, Aartje slaapt en de
parkwachter ook.

Plotseling landt er een grote zwarte raaf op het dak
van de blokhut.

Hij fluit niet, maar roept: 'krok, krok! Krok, krok!'

Aartje wordt er wakker door, hij rent zijn kooitje uit
en door het kleine deurtje meteen naar buiten.

Op het dak poetst zijn vriendinnetje haar vleugels.

'Dag Aaf, wat leuk dat jij langskomt,' piept Aartje:
'ik wil je wat vertellen, ik ga verhuizen. Breng mij
naar het winkelcentrum.'

De raaf antwoordt: 'eerst even eten, ik heb nog niets
in mijn maag.'

Aaf vliegt op het grasveldje voor de blokhut.

Zij prikt met haar snavel in de grond en slikt een
worm naar binnen.

'Wat zitten hier veel wormen, lekker zeg!' krast zij.

'Kun jij mij naar het winkelcentrum brengen?' vraagt
Aartje weer.

'Wil jij nu al weg? Jij woont hier pas. Heb jij het niet
naar je zin?'

Aaf verslikt zich van de schrik bijna in een worm.

'Het is hier zo stil, ik wil weer terug.

Misschien kan ik weer in een winkel gaan wonen.'

'Blijf toch hier, jij wordt verzorgd,' krast Aaf:
'misschien tref jij het nooit meer zo goed als hier.
Kijk kleine muis, ik moet mijn eten bij elkaar
scharrelen. Mij voeren ze niet.
Ik woon niet in een warm huis, ik slaap buiten in een
boom, ik bedoel maar.'
'Wat bedoel je?' piept Aartje.
'Wat ben jij dom, jij krijgt alles, jou voeren ze.
Waarom wil je terug, je hebt daar niks.
Ik vind het dom als jij teruggaat.'

Aaf heeft gelijk maar Aartje zeurt eigenwijs:
'ik wil nu' naar het winkelcentrum.'

'Laat mij nadenken kleine muis,' krast Aaf: 'jij kunt
niet voor jezelf zorgen. Ik heb wel een idee waar ik
je heen zou kunnen brengen. Ik breng je naar de
ratten, is dat wat?'

'Nee, die hebben het altijd druk en ze zijn zo
lawaaierig!'

'Tja Aart, het is
wel moeilijk hoor.
Kom klauter op
mijn rug
dan kunnen wij
het hier en daar
vragen.
Zullen we eerst
naar Kwibus
gaan?'

Aartje klimt op de rug van de raaf en die neemt een
aanloop en vliegt dan op.

Binnen een mum van tijd strijkt Aaf in het
winkelcentrum neer. Zij kijkt rond.

'Waar is Kwibus?'

'Kwibus zit meestal op het dak tegenover Vaatje Kruiden, je weet wel op het dak waar LampenKeesje een winkel had.' legt Aartje uit.
'Dan vlieg ik daarheen.' krast Aaf raaf.

Op het dak zitten veel mussen, zij lijken allemaal op elkaar.

'Kwibus! Zit jij hier soms tussen?'

Aaf krast luid, zij wordt er schor van.

De mussen tjilpen: 'Kwibus is hier niet, die maakt een nest.

Hij zit in een boom op het schoolplein.'

Aaf vliegt naar het schoolplein.

Zij landt in een boom tussen de spelende kinderen.

In die boom is een nest, het is nog niet af.

Kwibus komt aanvliegen met een takje tussen zijn snavel.

De mus ziet Aaf en Aartje, hij tjilpt: 'o wat leuk, komen jullie op bezoek?'

Zijn takje valt op de grond, de mus durft het niet op rapen.

'Ik pak het zo wel krast Aaf. Ik heb een vraagje.

Zou jij Aartje kunnen verzorgen?'

'Nee hoor,' tjilpt Kwibus: 'ik heb een vrouw en zij krijgt eitjes. Ik moet dit nest in orde maken.

Ik heb geen tijd om voor een muis te zorgen.'

Aaf vliegt uit de boom en raapt het takje op.

De kinderen kijken naar de grote zwarte vogel maar die is niet bang.

Klapwiekend vliegt zij naar het nest van Kwibus en legt daar het takje in.

'Tot ziens Kwibus!' krast Aaf en vliegt weer op.

'Er zit een muis op zijn rug!' gillen de kinderen.
Aaf hoort het niet meer, zij is bij de pizzeria
neergedaald.

'Vraag aan Mario of hij jou verzorgen kan.'

'Mario mag geen dieren in zijn winkel omdat het
een eetwinkel is.' zucht Aartje.

Dan ziet Aaf een nieuwe dierenwinkel.

'Ga daarheen, ga het daar vragen.

Dat is een mooie plek om te wonen.

Misschien zijn ze net zo aardig als de vorige
mensen.'

Aartje stapt af en trippelt naar de winkel maar die is
dicht.

'Is het nog te vroeg?' vraagt Aaf.

'Er hangt een brief op de deur die ik even lezen
moet.' piept Aartje.

'Wat staat er op?' vraagt Aaf weer.

'De winkel gaat donderdag open,' zegt Aartje:
'het wordt een feest. Iedereen krijgt een ballon en
snoep voor de dieren. Het is hele een leuke winkel.'

Aartje drukt zijn roze neusje tegen het raam.

'Zal ik hier nieuwe vriendjes krijgen?

Zal het net zo fijn worden als met Euras en Miauw?

Ik mis ze heel erg! Jammer genoeg willen Winnie,

Tak naaktslak en Bokkie tor niet mee verhuizen.

Zal het hier gezellig worden?'

'Ik zou het niet weten,' krast Aaf raaf: 'jij moet niet
zoveel aan jezelf denken.

De anderen willen liever in het park wonen.

Voor jou zou dat ook beter zijn.

Het is gevaarlijk voor een muis in het
winkelcentrum.

Weet je wat het beste is Aart?

Ik breng je naar het park terug want jij kunt niet zomaar weg blijven.
En je hebt nog geen andere plek om te wonen.
Vergeet niet om afscheid te nemen van de parkwachter en te bedanken voor de goede zorg.
Zo hoort het en dat is netjes.
Ik kom je donderdag ophalen, goed?’
‘Ja fijn!’ juicht Aartje.

Aaf raaf vliegt met Aartje op zijn rug naar het park.
Bij het kleine deurtje van de blokhut springt de muis van haar rug.
‘Aartje, bedank de parkwachter voor alles, vergeet dat niet.’ krast Aaf nogmaals.
Dan vliegt zij weg.
‘Jij ook bedankt!’ schreeuwt Aartje haar na.

De muis gaat niet naar binnen maar trippelt naar het huisje van Winnie.
‘Winnie, Winnie!’ schreeuwt Aartje: ‘er is een nieuwe dierenwinkel in het winkelcentrum!’

Ik ga donderdag vragen of ik daar mag wonen.
Misschien bedenk jij je en wil jij ook mee.’

Winnie kijkt vanuit zijn nieuwe web naar de muis.
‘Ik heb jou toch gezegd dat ik hier blij wonen? Ik heb dit huis cadeau gekregen en ik ben er heel blij mee.’

HOOFDSTUK 6 AARTJE IS VERDRIETIG.

Aartje gaat de blokhut in en klautert in zijn kooitje.
'Als straks de parkwachter thuis komt vertel ik hem dat ik in de nieuwe dierenwinkel ga wonen.'
Hij trippelt zijn slaaphuisje in en valt inslaap.

Aartje wordt wakker door het rood, oranje licht van de ondergaande zon.
De parkwachter zit aan de tafel, hij eet soep met stukjes brood.
Het muisje rent zijn kooitje uit omdat het lekker ruikt.
'Ik lust ook wel wat.' piept hij.
'Een muis eet geen hete soep. Hier is een stukje brood. Had jij een fijne dag kleine muis?'
'Ik ben met Aaf raaf naar het winkelcentrum geweest. Ik ga daar in de nieuwe dierenwinkel wonen.'
'Wanneer ga jij verhuizen?' vraagt de parkwachter.
'Ik moet het eerst nog vragen.' piept Aartje.
De parkwachter lacht: 'muis, wat heb jij een haast! Je weet dus nog niet dat jij daar mag wonen. Jij moet dus nog van alles regelen. Ik wil jou best helpen hoor.'
'Nee niet nodig, ik ga donderdag met Aaf naar die winkel.'
'Mij best kleine muis. Ik heb genoeg te doen in en om het park. Weet jij wel zeker dat jij hier weg wilt?'
'Ja, ik verveel mij hier.
Met Euras en Miauw verveelde ik mij nooit.'
'Dan moet jij het zelf maar weten, je bent hier welkom.'
De parkwachter staat op en loopt naar buiten.

'Ik ga ook naar buiten het is nog lang geen bedtijd.'
Aartje trippelt de buitenlucht in.

'Heerlijk!' snift hij.

Hij rent naar de achterkant van de blokhut waar Winnies huisje hangt.

'Hallo Winnie ik ga in een dierenwinkel wonen.
Heb jij nu wel zin om mee te verhuizen?'

'Ach Aartje, het is hier zo fijn.

In dit park vliegen lekkere muggen in mijn web.

Dat gebeurt niet zo vaak in een winkel.

Ik vind fruitvliegjes lekker maar muggen zijn groter.

Ik eet liever muggen.'

Aartje oppert: 'ik kan toch aan Kwibus vragen of hij muggen wil vangen?'

'Die eet ze zelf op. Nee Aart, ik blijf hier.'

'Dan vraag ik het aan Kees koolmees of aan Aaf raaf.'

'Die lusten ook vliegen en muggen.

Doe geen moeite, ik blijf liever in de natuur.

Jij kunt beter hier blijven Aartje, jij hebt het hier toch goed?'

'Misschien willen Tak en Bokkie wel in de dierenwinkel wonen, ik ga het ze vragen.'

Aartje trippelt naar de plantenbak.

Bokkie eet een mals blad en geeft Tak de helft.

Aartje roept: 'willen jullie ook in de nieuwe dierenwinkel wonen?'

'Nee joh, we willen hier niet weg. Hier is volop te eten en als er niet genoeg is krijgen wij sla.' smakt Bokkie.

Aartje kijkt verdrietig, hij huilt: 'ik vind het niet leuk, ik wil dat jullie meegaan.'

Hij laat zich in het gras rollen en snikt: ‘zonder jullie is er niets aan. Ik ben Euras en Miauw ook al kwijt.’

Bokkie de boktor leunt over de plantenbak.

‘Gekke Aart, we zijn toch dichtbij!

Jij kunt toch op visite komen? Vroeger was het niet fijn op het plaatsje achter de dierenwinkel.

Daarvoor woonden wij in een groenperkje onder de struiken.

We hebben het hier stukken beter, hè Takkie?

Nu worden wij verzorgd.’

‘Ja fijne vriend,’ reageert Tak naaktslak: ‘we hebben het hier gezellig en genoeg te eten.’

‘Dan zit er niets anders op,’ zucht Aartje: ‘ik moet helemaal alleen verhuizen.’

‘Je hoeft’ toch niet weg.’ zegt Tak.

‘Maar ik wil het zo graag, gaan jullie echt niet mee? Echt niet?’

‘Nee zeurhannes, ga maar alleen!

En hou op met dat gejack en dat gezeur!

Ik krijg er een rot bui van!’ moppert Bokkie.

‘Nou dan ga ik maar alleen, niet leuk hoor!’

Aartje trippelt de blokhut in.

HOOFDSTUK 7

DANK U WEL.

Eindelijk is het donderdag.

Er gaat vandaag een nieuwe dierenwinkel open in het winkelcentrum.

Aartje is er nog niet, hij is nog in de blokhut, hij wacht op Aaf raaf.

De kleine muis trippelt zenuwachtig voor het raam heen en weer.

‘Vandaag is dus de grote dag,’ zegt de parkwachter: ‘ik hoop dat jij gelukkig zult worden. Wanneer komt de raaf?’

‘Ik weet het niet, misschien komt hij wel vanmiddag.’ piept Aartje met een trillerig stemmetje. Hij is bang dat Aaf hem vergeten heeft.

‘Als de raaf niet komt, breng ik je wel.’ zegt de parkwachter.

‘Hij komt heus wel, het duurt alleen een beetje lang.’ jammert Aartje.

Er tikt iemand tegen het kleine deurtje.

De parkwachter hoort het niet eens.

Aartje wel, hij rent ernaartoe.

Hij hoeft het deurtje niet te openen want Aaf trippelt zelf naar binnen.

‘Krok, krok,’ krast zij: ‘ga je mee? Ben jij klaar? Heb jij alles bij je? Bedank jij de parkwachter nog? Of ben jij dat al vergeten.’

Vraag meteen of hij iets lekkers heeft, een stukje kaas of een lekkere broodkorst.

Ik heb trek gekregen van mijn vlucht naar dit park.’

De parkwachter kijkt geamuseert naar de beestjes.

'Zij heeft honger, zij moet kaas.' zegt Aartje.
'Dat zeg je toch niet zo! Jij moet het vragen, netjes vragen!' krast Aaf luidruchtig.
'Aaf raaf moet alstublieft een stukje kaas.' zegt Aartje weer.
Aaf verbetert: 'mag Aaf alstublieft een stukje kaas?'
Aartje vraagt: 'mag Aaf alstublieft een stukje kaas?'
De parkwachter zucht: 'ik heb geen kaas meer, het is allemaal op. Lust zij brood?'
Hij verstaat geen raventaal.
Hij strooit kleine stukjes brood op de vloer.
Aaf schrokt het naar binnen.
'Dank u wel!' krast zij met haar snavel vol.
'Zij bedankt u.' zegt Aartje.
'Heb jij al bedankt?' vraagt Aaf.
'Waarvoor?'
'Omdat hij jou goed verzorgd heeft! Schiet op, dan kunnen wij weg.'
'Dank u wel meneer de parkwachter,' piept Aartje: 'bedankt dat u mij zo goed verzorgt hebt.'
'Geen dank kleine muis. Ik vond het gezellig. Ik ben hier ook maar alleen.
Jij mag altijd terugkomen, jij bent welkom.'
'Moet jouw kooi niet mee?' piekert Aaf: 'die kan ik niet dragen, die is te zwaar.'
'De kooi blijft hier, in de dierenwikel zijn ook hamsterkooitjes.
'O ja, daar dacht ik niet aan. Kom we gaan. Zeg jij gedag?'
'Dag meneer de parkwachter, tot ziens!'
'Tot kijk kleine muis! Dag vogel.'

Aaf trippelt door het kleine deurtje naar buiten en Aartje volgt haar.

Binnen een mum van tijd zijn zij in het winkelcentrum.
Het is daar een herrie van jewelste.
Van alle kanten klinkt muziek en mensen schreeuwen erbovenuit.
Aartje is blij als hij in de drukte is.
Hij is blij dat hij terug is.

Aaf raaf vliegt de winkel in en landt met Aartje op haar rug op de toonbank.
De meneer achter de toonbank schrikt ervan en de klanten in zijn winkel ook.
Het muisje springt van Aaf haar rug en vraagt: 'mag ik hier wonen?'
'Hebben jullie dat ook gehoord? Die muis kan praten.' mompelt de winkelier verbaasd.
'Die muis kennen wij,' zeggen de klanten: 'hij is van die andere dierenwinkel. Die bestaat niet meer. Dat arme beestje heeft natuurlijk geen baasje meer.'
'En de vogel?' vraagt hij weer.
'Zij is mijn vriendinnetje.' piept Aartje: 'mag ik hier alstublieft wonen?'
'Jouw vogel ook?' vraagt de winkelier.
'Nee, zij is een vrije vogel. Heeft u wat lekkers voor haar?'
De winkelier draait zich om en pakt een zakje.
'Ik doe hier meelwormen in die lust zij vast.
Ik laat het zakje open dan kan zij er uit eten.
'Neem maar mee Aaf, dit is voor jou.'
'Ha lekker!' zegt Aaf: 'bedank die aardige man voor mij. Tot ziens Aart!'
Aaf pakt het zakje tussen haar snavel en vliegt de winkel uit.

'Zo kleine muis dus jij wilt hier wonen. Ik moet je wel waarschuwen dat ik twee honden heb. Zij zijn nogal druk, hou jij van honden?'
'Ik wel.' grinnikt Aartje.

De parkwachter komt de dierenwinkel binnenlopen.

'Mag de muis hier wonen? Ik heb zijn kooitje bij mij. Zijn voer geef ik wel aan de duiven, die lusten dat ook.'
'Waarom wil de muis hier wonen?' vraagt de winkelier: 'hij mag hier wel wonen hoor.'
'Omdat het park te rustig is, hier is meer te zien.
Heeft hij zijn naam al genoemd?
Hij heet Aartje Langstaartje.
Als hij het niet meer

naar zijn zin heeft haal ik hem wel op, ik woon in de blokhut in het park. Ik ga weer.

Ik heb het druk want de kruidentuin moet verzorgd worden. Tot ziens meneer, dag Aartje!

'Dag meneer de parkwachter!' roept Aartje: 'dank u wel voor alles en doe mijn vriendjes de groeten!'

EINDE.